CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

4 ani — locuri și mai bune. Încă din anul acesta vor începe multe competiții și va trebui fiecare să se străduiască să-și perfecționeze măiestria pentru a putea obține rezultate tot mai bune în întrecerile și competițiile care vor avea loc atît pe plan național, cît și interbalcanic, european, precum și pe plan mondial, în următorii 4 ani. (Aplauze puternice).

Fără îndoială că se impune să tragem anumite concluzii și învățăminte atît din ceea ce a fost bun — și sînt multe lucruri bune, începînd cu felul în care s-a prezentat echipa de gimnastică, dar și alte echipe componente ale lotului nostru, — cît și din unele lipsuri care s-au manifestat. Va trebui ca să ne așezăm, să analizăm cu răbdare, să tragem învățăminte și să trecem la o organizare mai bună a activității noastre în toate sectoarele. Avem în vedere ca, în următorii ani, să intensificăm activitatea sportivă în școli, să facem în așa fel încît să nu existe școală fără puternice echipe sportive, de gimnastică și în alte domenii de activitate. Să întărim activitatea cluburilor școlare, a cluburilor universitare, cluburilor muncitorești, cluburilor sătești, în așa fel încît mișcarea noastră sportivă să se transforme într-o puternică mișcare de masă care să cuprindă practic întregul tineret al patriei. (Aplauze îndelungate).

Va trebui să punem un accent mult mai mare pe latura sportului de masă, fără să neglijăm sportul de performanță; să evităm greșeala care s-a făcut în unele sectoare, cînd s-a acordat prea mare atenție unor sporturi de performanță sau unor sportivi de performanță și s-a neglijat, în schimb, angajarea în această competiție a unui număr mult mai mare de sportivi.

Dar, ca în toate domeniile, fără o participare largă de masă nu vom putea să ridicăm nivelul activității noastre sportive. Dacă vrem ca la Moscova, la Jocurile Olimpice din 1980, să obținem rezultate mai bune — și trebuie să ne propunem de pe acum acest lucru — atunci este necesar să desfășurăm o largă mișcare de masă, să sprijinim cele mai bune elemente din toate domeniile de activitate pentru a ne putea prezenta cu un lot mult mai puternic, mult mai omogen și — să-mi fie iertat — în unele domenii, ceva mai întinerit, pentru a putea face față cu succes competițiilor care vor veni. (Aplauze îndelungate)

După cum vă este cunoscut, la Congresul Educației Politice și al Culturii Socialiste s-a hotărît organizarea unor festivaluri și competiții cultural-artistice educative. Avem în vedere să angajăm în această activitate și mișcarea noastră sportivă, ca, alături de aceste competiții, să organizăm competiții sportive naționale, adevărate olimpiade — dacă le putem numi așa; vom căuta să găsim un nume însă românesc pentru ele. Aceste competiții să se desfășoare la doi ani odată, în așa fel încît să putem crea o bază largă de competiție națională, de promovare a celor mai buni sportivi. Și într-adevăr, să angajăm întregul nostru tineret la aceste competiții! (Aplauze îndelungate). Ne vom preocupa, fără îndoială, și de îmbunătățirea bazei materiale sportive în toate domeniile de activitate; dar, repet, principalul trebuie să-l constituie preocuparea de a angaja în această activitate întregul nostru tineret, de a face ca în formarea omului nou, constructor al socialismului, să îmbinăm educația cultural-politică cu educația fizică, de a forma un tineret sănătos atît din punct de vedere al concepției politice și culturale cît și din punct de vedere fizic, să facem ca omul să fie cu adevărat omul nou al viitoarei societăți comuniste pe care o edificăm în România. (Aplauze îndelungate).

S-a demonstrat și la Montreal, ca pretutindeni, că factorul principal pentru a obține victorii, pentru a te putea ridica pe treptele cele mai înalte, în sport ca și în alte domenii, îl constituie munca, perseverența. De altfel, știți, că în concepția noastră de formare a omului nou punem accentul pe muncă, ca factor determinant al întregii activități sociale. Iată de ce preocupîndu-ne de dezvoltarea sportului, de activitate culturală, educativă, va trebui să pornim de la participarea activă la munca productivă a fiecăruia în domeniul său de activitate, de la îmbinarea muncii cu sportul, cu educația, astfel ca fiecare să fie participant activ la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, la ridicarea bunăstării și fericirii întregii noastre națiuni socialiste. (Aplauze puternice, îndelungate).

În încheiere, doresc să vă adresez tuturor felicitări și urări de noi și noi succese! Încă o dată îi adresez Nadiei Comăneci felicitări și urări de succese tot mai mari în viitor! Vă urez multă sănătate și multă fericire! (Aplauze puternice; urale. Se scandează: „CEAUȘESCU — P.C.R.". Într-o atmosferă de puternic entuziasm, toți cei prezenți în sală ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului și președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu).

O SEARĂ DE NEUITAT

A fost o seară de neuitat. O seară în care sportul românesc, care a trecut cu succes dificilul examen de la Montreal, a primit îndemnul neprețuit al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui cuvîntare i-a însuflețit pe toți cei care au învins sau au pierdut luptînd la Montreal, și care i-a îndemnat pe toți cei prezenți să mediteze asupra rolului hotărîtor al sportului în viața modernă, asupra frumuseții luptei sportive, asupra faptului că, dincolo de performanțele frumoase obținute la Montreal, în fața mișcării sportive se află nobila misiune de angrenare a întregului nostru tineret spre practicarea sportului, componentă fundamentală a educării omului nou.

Olimpicii României au trăit o seară de neuitat, deoarece, mai mult decît în orice clasament, efortul lor a fost apreciat cu o emoționantă căldură, în care s-a simțit mereu dragostea față de tînăra generație.

Am trăit o seară de neuitat, pentru că sportul românesc a fost cinstit — prin Nadia Comăneci — cu înaltul titlu de „Erou al Muncii Socialiste", simbol al luptei pentru desăvîrșire, simbol al muncii fără preget, răsplată a unui efort de ani de zile, care luminează, prin puterea exemplului său, drumul altor generații, spre viitor.

A fost o seară de neuitat, pentru că sala întreagă a trăit emoția regăsirii pe viu a tuturor campionilor noștri.

Marea sărbătoare a sportului românesc a avut momente unice. Căldura care s-a simțit în cuvîntul secretarului general al partidului, ori de cîte ori a amintit de această fetiță minunată care e Nadia Comăneci, a făcut ca sala să freamăte. Nu mai puțin impresionantă a fost referirea la Teodora Ungureanu, care a primit încurajarea supremă pentru înfrîngerea ei atît de discutabilă pe covorul de la Montreal.

Momentul decorării campionilor a electrizat întreaga sală, pentru că a însemnat mult mai mult decît înmînarea unor distincții. Am putea spune că momentele îmbrățișării campionilor de către tovarășul Ceaușescu, indiferent că a fost vorba de medaliații cu aur sau argint, or de cei ale căror nume nu apar pe tabelele electronice, dar care au pus umărul la succesul olimpic românesc, a sugerat sălii simplitatea și puritatea înmînării laurilor olimpici în vechea Eladă: într-atît de caldă și de generoasă a fost răsplata oferită de președintele republicii noastre celor care binemerită de la patrie.

Spectacolul sportiv care a urmat a purtat pînă la sfîrșit amprenta momentului înălțător al cuvîntării secretarului general al partidului.

Cînd au apărut pe teren handbaliștii, încingînd binecunoscuta horă a sportului care a dăruit României patru titluri mondiale consecutive, întreaga demonstrație, mostră de îndemînare și rafinament, a fost încălzită de acel părintesc repros, făcut în spiritul cel mai omenesc și care va fi, fără îndoială, cel mai puternic stimulent pentru cucerirea medaliei de aur în 1980.

Cînd au apărut boxerii, luptătorii și scrimerii, sala întreagă s-a gîndit, desigur, la nenumăratele obstacole pe care le au de înfruntat reprezentanții acestor sporturi, în care un simplu gest în plus sau în minus modifică destinul unei medalii, sensul victoriei sau al înfrîngerii.

Repriza gimnasticii feminine a fost, bineînțeles, atracția sportivă a serii. Spectatorii, cu respirația tăiată, au vrut parcă să se convingă că Nadia Comăneci sau Teodora Ungureanu există aievea, nefiind doar plăsmuirile de vis ale unor unde transmise prin satelit, de-a lungul unor nopți de neuitat, în fața televizoarelor. Nadia și Teodora au apărut în fața publicului cu întreaga lor candoare, cu întreaga lor istețime, cu întreaga lor copilărie. Au apărut, în carne și oase, nu ca vestalele de la Montreal, cum le-a denumit un ziarist din patria Jocurilor Olimpice, ci ca două școlărițe vesele, cuprinse de bucuria jocului, după terminarea marelui examen. În demonstrația fetelor sala a așteptat nu atît reproducerea formidabilelor volute de la „Forum". Spectatorii s-au bucurat văzînd brațele și picioarele bronzate ale acestor copii care au trudit ani în șir doar la lumina neonului din sala de gimnastică, pentru a aduce sportului românesc cel mai mare succes din istoria sa.

Întreaga sală a izbucnit în aplauze nesfîrșite în momentul în care „copiii din Onești" și-au pus iile și-au început să danseze, ca pe tăpșanul unui sat oarecare, mergînd cu fantezia pînă acolo încît au împrumutat pînă și din mișcarea tumultuoasă a călușarilor.

Aseară, din Palatul Sporturilor și Culturii, tineretul din patria noastră a simțit cel mai intens îndemn spre sport. Aseară, mișcarea sportivă din România a primit un imbold fără precedent către realizarea nobilei sale misiuni.

Afară, o ploaie bogată, cu picături mari, se rostogolește în rafale peste oameni, dar mulți uită să mai deschidă umbrelele.

E atîta bucurie în suflete...

Ioan CHIRILĂ

IMPRESII DIN TRIBUNE

Maria Ulescu, secretara Comitetului de partid din Întreprinderea de morărit și panificație „23 August": „Mărturisesc că, în general, activitatea profesională și politică, precum și treburile gospodărești nu-mi lasă prea multă vreme pentru a putea urmări manifestațiile sportive. Dar transmisiile televiziunii noastre de la Jocurile Olimpice de vară m-au captivat, evoluția gimnaștelor, îndeosebi, și a boxerilor noștri cîștigîndu-mă pentru sport. Am venit aici, la această festivitate vibrantă, ca să-i văd pe viu pe cei care ne-au reprezentat cu cinste la Montreal. Plec cu satisfacția de a fi văzut atîția tineri vrednici de prețuirea noastră, vrednici de timpurile minunate pe care le trăim datorită grijii părintești de care întregul nostru tineret se bucură din partea partidului și statului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal".

Conf. univ. Alexandru Redeș, catedra de merceologie a Academiei de studii economice: „Pe tot timpul cît au durat Jocurile Olimpice de la Montreal am urmărit la televizor pînă noaptea tîrziu evoluția sportivilor noștri. Succesele strălucite repurtate de minunata noastră Nadia Comăneci, ca și de alți sportivi ai patriei noastre m-au făcut să nu simt oboseala. Succesele sportivilor olimpici îmi dau un puternic imbold să încurajez și mai mult pe fiul meu, care are 10 ani, în practicarea celor două discipline pe care le-a îndrăgit, ciclismul și patinajul".

Constantin Herold, antrenor emerit: „Pentru sportul românesc, rezultatele obținute la Montreal constituie un succes extraordinar. Și, să nu uităm, a fost obținut de o delegație care, numeric, a fost pe jumătatea altor delegații și a participat la numai jumătate din probele înscrise în programul olimpic. O fetiță din România — „Zeița Jocurilor Olimpice" de la Montreal, cum au denumit-o toți — s-a urcat de trei ori pe podiumul cel mai înalt, impunînd, alături de colegele ei, școala românească de gimnastică. Numărul de puncte și medalii cucerite de sportivii olimpici ne-a situat pe un loc fruntaș în ierarhia mondială și asta ne umple inimile de mîndrie patriotică. Înalta prețuire pe care conducerea partidului și statului, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a acordat-o astăzi, în această deosebit de emoționantă festivitate, reprezintă un moment crucial pentru mișcarea noastră sportivă și ne îndeamnă pe noi toți să muncim și mai bine în viitor".

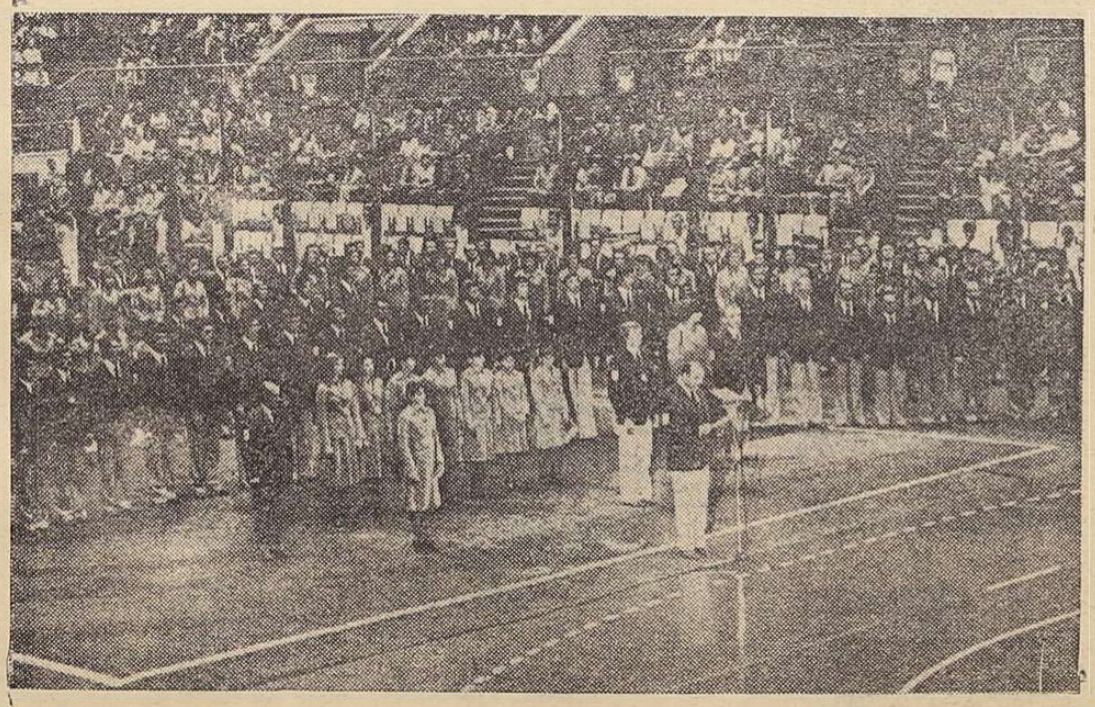

Raportează general-locotenent Marin Dragnea, *președintele C.N.E.F.S. și al Comitetului Olimpic Român, conducătorul delegației olimpice române la Montreal.*